

68 Csendes Toll

*mégis. Körkörös
történet*

VL-nak szeretettel

A Mester tanítványai meglepetést szerveztek a hatvanadik születésnapjára. Meghívták a Mester hatvan barátját, tisztelőjét és tanítványát, ám ő nem tudott róla. A Mester nem szerette a meglepetéseket. Az pedig különösen bosszantotta, hogy a barátai annak örömeire rendeznek ünneplést, hogy ő már valóban elérte a mesteri kort. Noha egyáltalán nem érzete magát öregnek, nem esett jól neki. Megkérte hát nagyon udvariasan az ünneplőket, hagyják őt békében elmélyedni az idő által feladott koanon. Hogy ő most hatvan éves lett. Miután mindenki elment, morcos ábrázata mosolyra derült. Az ablakhozment, az üveghez nyomta arcát, hogy lássa távozó barátait. Kinézett, de a tájban eltűnő barátai helyett csodálkozó, saját mesterarcait látta. ...ötvenhét, ötvennyolc, ötvenkilenc, számolta. Szám szerint hatvanat. Szóval mégis, mormogta csak úgy mosolyogva maga elé.

